

از خشم خدا بترسیم

هادی مازندرانی

امسال هم ماه مبارک رمضان در حالی به پایان رسید که مانند همیشه یک پدیده‌ی زشت خاطر مومنین روزه‌دار را آزرده کرده و به نوعی اپیدمی تبدیل شده است. این ضیافت الهی در نوع خود لطف بی‌نظیری است که خداوند متعال به مومنین عطا فرموده تا همگان از سر سفره‌ی الهی به مقدار لیاقت و شایستگی خود حظی برند و توشه‌ی مناسبی برای یک سال خویش بردارند.

پر واضح است که قاطبه‌ی ملت ایران از مومنینی هستند که پاسداری از حریم دین و احیای ارزش‌های آن را وظیفه‌ی خود می‌دانند و به آن پای‌بندند. با این همه آن‌چه موجبات ناراحتی و تأسف عمیق مومنان را فراهم آورد، هتک حرمت آشکاری است که بعضاً نسبت به این ماه و البته ارزش‌های دینی، آن هم در ام‌القمرای جهان اسلام؛ یعنی ایران صورت می‌گیرد و تأسف‌بار آن که به موازات شدت یافتن این بی‌حرمتی‌ها، عملکرد دستگاه‌های مربوطه در برخورد با این حرمت‌شکنی، چندان رضایت‌بخش و قانع‌کننده نیست. بی‌گمان یکی از مهم‌ترین

آشکار است. اگر نیروی انتظامی در انجام مسئولیت خود اقدام قاطع و مقتضی را انجام ندهد، جری‌تر شدن روزه‌خوارانی را موجب خواهد شد که آشکارا به استهزای ارزش‌های دینی می‌پردازند بدون آن که مانع چندانی را در برابر خود مشاهده کنند. شاید برخی نهادهای مسئول از جمله نیروی انتظامی به ارائه‌ی آمار و ارقام پرداخته و برخی برخوردها در این زمینه را نشانه‌ی جدیت خود در برخورد با پدیده‌ی روزه‌خواری قلمداد کنند؛ اما آن چه در سطح جامعه دیده می‌شود، چیز دیگری است. البته باید به تلاش‌های متعهدانه‌ی نیروی انتظامی اذعان کرد و آن را پاس داشت؛ ولی سخن این جاست که برخلاف تمام تلاش‌های این نیرو، این گونه اقدامات، قانع‌کننده نیست؛ زیرا رواج روزه‌خواری با خیال آسوده آن هم در ملاء عام، به این گونه مشاهده می‌شود. این روزها که ویروس منحوس کرونا امان مردم را بریده و مشکلات فراوانی را متوجه جامعه کرده است، باید بیش از پیش از خشم خدای متعال بترسیم، عبرت بگیریم، از ارتکاب به معاصی و گناهان اجتناب کنیم و بدانیم که سنت الهی بر مجازات گناه‌کاران و حرمت‌شکنان استوار است. باید بدانیم که این جا ایران است و در آن انقلابی به پیروزی رسیده و نظامی استقرار یافته است که داعیه‌دار اجرای اسلام ناب محمدی ﷺ بوده و در راه آن ده‌ها هزار شهید را تقدیم کرده است. زینده نیست که برخی حرمت‌شکنان این گونه آشکارا و گستاخانه به ارزش‌های دینی دهن کجی کنند. باید از خشم خدا هراسید و زمینه‌ی حرمت‌شکنی مقدسات را از بین برد؛ چرا که فردا دیر است.

و اساسی‌ترین راه‌کارهای مخالفان دین و به‌ویژه تشیع، ترویج لاقیدی در جامعه و نهادینه‌سازی بی‌اعتنایی در اجرای فرامین دینی است. سخن بر سر این نیست که روزه‌خواران، مأموران نشان‌شده‌ی دشمنان اسلام و انقلابند بلکه سخن این جاست که بسیاری از این جماعت حرمت‌شکن، خواسته یا ناخواسته، در مسیری قدم بر می‌دارند که همان نتیجه‌ی مورد نظر دشمنان اسلام را در پی دارد.

صرف نظر از این اقدام حرمت‌شکنانه، آن چه کام مومنین را تلخ‌تر می‌کند، بی‌اعتنایی در برابر آن است. برای مقابله با این پدیده‌ی شوم و ضد ارزشی، هم مردم و هم مسئولان وظایف مختص به خود را دارند. مردم باید با عمل به سیره‌ی امر به معروف و نهی از منکر به وظیفه‌ی خویش عمل کنند؛ اما متأسفانه در این زمانه آمرین به معروف و ناهیان از منکر متعددی هدف کینه‌ورزی همین حرمت‌شکنان شده‌اند و اوضاع به‌گونه‌ای شده که بسیاری از افراد جرأت اجرای این فریضه‌ی بزرگ الهی را ندارند. ضرب و شتم ناهیان منکر به‌دست ارادل و اوباش و عدم برخورد قاطع و مقتضی با این ضاربان نه تنها موجب افزایش برخورد این هنجارشکنان با آمران به معروف و ناهیان از منکر شده، بلکه بعضاً دلسردی در ادای این فریضه‌ی بزرگ الهی را به دنبال داشته است.

آن چه در این میان باید بیش‌تر مورد توجه قرار گیرد، وظیفه‌ی مسئولان و به‌ویژه نیروی انتظامی در مقابل این هنجارشکنی